

многобройната римска тълпа. И той напуска Римъ и очаква падането на диктатора. Това е първата му дипломатическа стъпка безъ която, историята щеше да се лиши отъ единъ великъ човѣкъ, а Римъ отъ единъ добъръ пълководецъ. Слѣдъ това вече Цезарь като вижда, че Крась е доста силенъ и вятеленъ, и че нѣма да закъснѣе да стане консулъ, сближава се съ него и влиза въ числото на неговитѣ приятели; още една стъпка която, говори за неговата дипломация.

Цезарь, слѣдъ като се по-подигналъ малко, срѣща на пътя си единъ съперникъ — Помпей, който билъ по-силенъ отъ него. Тогава Цезаровия дипломатически умъ заработва. Той вижда, че да се бори съ Помпея явно е немислимо, глупаво, и той се заловя да го застигне, да го замине и чакъ тогава да му нанесе смъртоносанъ ударъ, да го отдалечи отъ политическото поле. Но какъ да направи това? Неговиятъ умъ не го оставя. Той оженва дъщеря си за Помпея, съставя триумвирата и става консулъ заедно съ Помпея и Краса. Той е застигналъ Помпея. Разпраща Помпея и Краса по колониитѣ а той си остава въ съсъдната на Италия държава Галия. Той надминава Помпея и почва вече да се готви за своя ударъ. Тѣзи стъпки сж достатъчни за да характеризиратъ Цезаря като дипломатъ.

Цезарь отива въ Галия, тамъ той прѣкарва значителна частъ отъ живота си и то при най-зрѣлата си възраст, та и въ тоя периодъ ясно се забѣлѣзватъ неговитѣ дипломатически дарби. Тамъ той се заловя да покори галскитѣ и германскитѣ плѣмена. Той съялъ раздори между различнитѣ плѣмена. Тѣй че тѣ били винаги враждебно настроени едно срѣщу друго и той безъ голѣма мъжа ги побѣждавалъ. Побѣждавалъ най-напрѣдъ по силното плѣме послѣ като е нѣмало кой да имъ помогне, побѣждавалъ и останалитѣ. Побѣждавалъ околнитѣ плѣмена и послѣ като нападнѣлъ на свободното, но заградено отъ покорени на римлянитѣ плѣмена, което останало безъ помощъ не можело само да се защищава, покорявалъ го лесно. Той сжщо се запознавалъ съ видни гали и германци, сприятеливалъ се съ тѣхъ, взималъ ги на служба при себѣ си, и послѣ ги разпращалъ изъ тѣхнитѣ плѣмена като свои шпиони, които поради своето влияние, сж много улеснявали Цезаря при покоряване на плѣмената. Извѣстни сж и рѣчитѣ на Цезаря, които той е държалъ прѣдъ своитѣ войници и прѣдъ своитѣ противници. Съ тѣхъ той е въдушевявалъ войницитѣ си, които, слѣдъ нѣкоя рѣчь на Цезаря, сж побѣждавали сигурно неприятеля, па макаръ че той билъ двоенъ и троенъ. Съ тѣхъ Цезарь сжщо е разколебовалъ неприятелитѣ и така искусно е омотавалъ тѣхнитѣ водители, чрѣзъ различни извѣртвания, че той е сключвалъ винаги удобенъ за себѣ си миръ. Па въобще и цѣлата му военна тактика, която е образцова и която и днесъ се възприема, се дължи на неговия умъ и на неговитѣ дипломатически дарби.

Въ туй врѣме Цезарь се засилва, Крась умира, та оставятъ само съ Помпея, а и дъщерята на Цезаря тъкмо тогава починала та и роднинскитѣ вѣзки между двамата съперници се унщожили.